

sig paa Højde med det store Udlands reaktionære Kræfter, men det er før hændet, at Reaktionenens Dans har været meget kortvarig, og i hvert Fald er der meget, som tyder paa, at det nuværende Ministerium befinder sig paa en Vulkan, ogsaa naar man ser paa den Presse, som repræsenterer de Partier, der i særlig Grad bærer Ministeriet. Det er jo en fuldkommen Æggedans, Ministeriet maa udføre, og det kan jo dog hænde selv for den mest letbenede, at han plumper igennem, naar han tramper paa Æg. De store Statsmænd, der traadte til efter Valget den 2. December, traadte til med Kravet om Handling — ikke Ord, men Handling, sagde de. Ja, det forekommer mig, at de store Statsmænd nu er i Færd med at drukne i den Syndflod af Ord, de selv har præsteret. Synderlig andet er der ikke, i hvert Fald er der ikke synderlig andet til Erhvervslivets og Samfundets Redning.

Der er jo endnu nogle Folk, som venter paa Handlinger i de kommende Dage. Jeg maa sige, at jeg tror ikke meget paa saadanne Handlinger; jeg tror ikke paa Handlinger, før dette Ministerium vover sig ud til Vælgerne — men saa er jeg ogsaa sikker paa, at der bliver handlet.

Korsgaard: Denne saakaldte Generaldebat giver jo Lejlighed til at tale om mangt og meget, og jeg vil derfor gerne begynde med at henvise til et Ritzau-telegram, som er kommet her til Landet i Dag og angaar Forholdet Norge—Grønland. Det fremgaar af dette Telegram, at der har været en Diskussion i det norske Storting, at man har henvendt sig til den danske Regering om Tilladelse til — saa vidt jeg forstaar det — at fiske paa det grønlandske Søterritorium. Den norske Regering giver Udtryk for, at den venter meget hurtigt at faa et Svar. Jeg vil jo antage, at der er adskillige danske Statsborgere, som, naar de oplyses om, at der foreligger en saadan Situation, ogsaa kunde ønske at vide, om et saadant Svar snart vil komme, og ogsaa at vide lidt om, i hvilken Retning det vil gaa, idet der formentlig neppe kan være Tvivl om, at store Dele af Befolkningen vil være meget betænkelige ved, at der tilstaas norske Særrettigheder paa det grønlandske Søterritorium.

Inden jeg gaar over til at tale lidt om den finansielle Situation, vil jeg gerne rekapitulere de tre Problemer, der har været til Behandling her under Finanslovsforlagets tredie Behandling.

Det første er Spørgsmaalet om, at det kunde antages at blive nødvendigt at

afskedige fast ansatte Tjenestemænd. Det vil huskes fra Debatten i Gaar, at jeg paa det konservative Partis Vegne gik ind for, at dette ikke burde ske, og det vil ogsaa huskes, at Ministeren for offentlige Arbejder erklærede, at det ikke vil ske. Denne Udgang af Situationen hilser vi fra konservativ Side med stor Tilfredshed.

Det andet Problem, som har været fremme, og som har interesseret os, er Spørgsmaalet om Skattelettelse allerede i det Skatteaar, hvori vi er inde. Derom har jeg udtalt mig paa et tidligere Tidspunkt i Dag og skal kun gentage, at vi fra vor Side hilser med Tilfredshed, at en saadan Skattelettelse, som vi i høj Grad tror er ønskelig og tiltrængt, vil blive gennemført.

Det tredie Problem er Spørgsmaalet om Flaadens Vedligeholdelse, og det var jo til Behandling i Aftes. Dermed er vi inde paa Militærspørgsmaalet, som sikkerlig et godt Stykke Tid endnu vil dele Vandene i dansk Politik. Jeg tror at turde sige, at vi fra konservativ Side hilser med stor Tilfredshed, at den højtærede Regerings Handlinger paa dette Omraade var dikteret af Nødvendigheden af, at dette eller hint skulde gøres i Forbindelse med Flaadens Vedligeholdelse, og at den højtærede Regering afgjort stillede sig paa det Standpunkt, at man ikke handlede for at vise nogen særlig politisk Venlighed. Vi fra vor Side kan hilse dette med stor Tilfredshed, idet vi er overbeviste om, at de Handlinger, der foretages ud fra en Realbedømmelse af Forholdene, altid er, om jeg saa maa sige, mere holdbare end dem, der i en given politisk Situation foretages for at tækkes en, man politisk gerne vil tækkes.

Jeg maa altsaa slaa fast, at den Vedtagelse, som skete i Aftes, gaaende ud paa at forhøje Flaadens Vedligeholdelseskonto med ca. 350 000 Kr., er fra Venstres Side sket ud fra en fuldkommen saglig Bedømmelse af Situationen, og jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister — eller hvem der eventuelt maatte tale paa hans Vegne, jeg ser, at han ikke er til Stede — vil bekræfte, at man i denne Vedtagelse ogsaa fra Venstres Side kan se et Tilsagn om, at man i Fremtiden vil holde Flaaden fuldt vel vedligeholdt i Henhold til de Krav, som Forsvarslovene af 1922 berettiger.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at tale en Smule om den finansielle Situation og da først udtale, at Aaret 1925—26, som staar for Socialdemokratiets Regning, regnskabsmæssigt viser et Overskud paa godt 1 Mill. Kr., men at man i dette Regnskabsaar, som jeg gentagne Gange